

Ens direm adéu algun dia?

Setembre 2019.

Direcció: Iván Morales

Lectura dramatitzada estrenada el 18 de desembre del 2019 a la Sala Beckett dintre del cicle "Textos per no res", coordinat per Llàtzer Garcia.

Repartiment

VAL
SAM

Joana Romero Casanova
Marc Cartanyà

Personatges:

Samuel Beckett

Valerie Solanas

Els dos, poc menys o més de trenta anys.

Un moment indeterminat del s.XX.

Samuel espera, assegut a la taula d'un bar. Sembla nerviós.

Arriba la Valerie, espantada. Porta taques de sang a la roba.
Porta un *junper* amb el logo d'OBEY i la cara d'André The Giant.

VAL

No se'n van?

SAM

Qui?

VAL

(pausa) No hi ha ningú.

SAM

(pausa) Qui no se'n va?

VAL

(pausa) Ningú. (pausa) Has de fer alguna cosa, avui?

SAM

No he de fer res.

VAL

No has d'anar a veure ningú?

SAM

No he d'anar a veure ningú.

VAL

No et crec.

SAM

(pausa) He d'anar a veure algú.

VAL

Ho sabia.

SAM

Qui no se'n va?

VAL

Ningú. (es frega les mans) *Up yours. Up your fucking ass.*

SAM

Aleshores no has vist a ningú?

VAL

Això mateix -

SAM

Ni a l'entrada ni a la porta -

VAL

(fregant-se) No se'n van -

SAM

- ni pels carrers ni per les cantonades ni als portals. No has vist a ningú?

VAL

Up yours. Up your fucking ass.

SAM

Ni una ombra?

VAL

No se'n van les taques de sang de les meves mans. La sang no vol marxar. No sé si l'he reventat com una síndria llefiscosa. (pausa) Això ens ho hauríem pogut estalviar si m'hagués tornat el meu manuscrit. Torna-li el manuscrit, imbècil, a una artista famèlica, òrfena, que només pot agafar-se al seu manuscrit, torna-li. No el perdis. Si no ets prou valent, si la teva sensibilitat és tan limitada, les teves percepcions, les teves visions i els teus sentiments són tan mínims, si el teu desconeixement de la vida et fa no reconèixer la vida mateixa quan l'estàs sostenint amb les teves pròpies mans, si els teus impulsos primaris són els d'anul·lar qualsevol idea que pugui exposar-te, o totes les revelacions que puguin il·luminar als altres, si dintre teu només hi té lloc el cinisme i la desconfiança, la lletjor i el reflex de la teva pròpia identitat corrompuda, com a mínim torna-li el manuscrit a l'artista, l'autora.

SAM

(pausa) T'entenc. (pausa) A mi no em van respondre mai, els russos.

VAL

Deixa estar els russos -

SAM

Aleshores no has vist cap alemany?

VAL

(es torna a fregar) La sang no se'n va.

SAM

(pausa) No em trobo en el meu moment més brillant. És un bon moment, però brillant no seria l'adjectiu més escaient per definir-lo. És massa pressió. Per ser més precís, no és aquest tipus de pressió la que jo estic acostumat a suportar.

VAL

Fas pudor de por -

SAM

No sé si -

VAL

Si em permets l'expressió -

SAM

Brutal però sincera. Potser hauria de tenir una arma. Escolta, he tingut una idea per una pel·lícula. Crec que pot ser una pel·lícula bonica. Primària però sòlida. Una pel·lícula que farà que tothom conegui el meu nom. Un vaixell pirata. Una princesa. Una cosa entretinguda. La gent vol entretenir-se, no tenen ganes de pensar massa. Però és important fer servir imatges captivadores, això sempre funciona. Lluites amb espases. Un avi que li explica un conte al seu nét. Un gegant, per exemple, que ajuda al pirata a trobar la princesa. No sé si t'ho he explicat mai, però un cop jo vaig arribar a conèixer un gegant -

VAL

Potser hauries de tenir una arma?

Valerie s'aixeca de cop i troba un cubell d'aigua on rentar-se les mans, però la sang no se'n va.

Valerie s'eixuga les mans al mateix *jumper*.

Amagada sota la roba, Valerie treu una pistola.

Valerie s'apropa a Samuel i li dona la pistola.

SAM

Encara crema. (pausa) Si la meva mare no hagués estat tan pesada jo segurament no hauria marxat mai de casa. Quant et dec?

VAL

Això és gratis. (i riu)

A partir d'ara, Valerie es mourà amb més lleugeresa.

VAL

He acabat amb l'art. Com a mínim amb l'art de finals del segle vint i principis del vint-i-u. Es diu ràpid, eh?

SAM

Sona una mica pretensions -

VAL

Moltes gràcies, no conec millor afalac, *Up yours*, era un gran títol, oi que sí?

SAM

El públic necessita un títol potent -

VAL

L'he fotut un tret, l'he rebentat com una síndria llefiscosa -

SAM

Un bon títol ha de pessigar, ha de ser com un cop de peu -

VAL

- i ara no se'n van -

SAM

Escolta, he tingut una idea per una pel·lícula. Una pel·lícula d'acció, però pels russos -

VAL

Deixa estar els russos -

SAM

Puc obrir-me mercat, a Rússia, és important pensar en nínxols de mercat en els que ningú no hi hagi pensat, el meu nom pot fer-se gran a Rússia. Què és el que la gent està esperant però no sap que està esperant? Els russos veuen les nostres pel·lícules d'acció, encara que estiguin prohibides, les veuen d'amagat, hi ha aquesta necessitat, i jo la puc cobrir si faig pel·lícules d'acció ben grans per ells. La meva obra pot trobar el seu públic, finalment, a Rússia. Un home que ha vingut a mastegar xiclet i fotre un jec d'hòsties, i s'està quedant sense xiclet, però aquesta vegada el jec d'hòsties serà per uns extraterrestres neoliberalers. La gent vol que les hòsties que l'heroi fot siguin a gent molt cabrona.

VAL

(torna a fregar-se les mans) No se'n van, no puto se'n van -

SAM

Col·locar un adjectiu nominal just abans del verb sona horrible -
No sé si t'ho he explicat mai, però un cop jo vaig arribar a conèixer un gegant -

VAL

Adéu a David Bowie -

SAM

El portava a l'escola -

VAL

Adéu a Kanye West -

SAM

El seu pare i el meu jugaven al mus i a la brisca plegats -

VAL

Adéu a Damien Hirst -

SAM

Pràcticament no hi cabia, dins del meu cotxe -

VAL

Adéu a Banksy -

SAM

I el noi no arribava als dotze anys -

VAL

Adéu a Shepard Fairey -

SAM

Adéu al Senyor Fairey?

VAL

Saps quants diners té el *teu* Senyor Fairey?

SAM

El Senyor Fairey té molts diners, però això és perquè ningú no ha estat tan intel·ligent com el Senyor Fairey, el Senyor Fairey s'ha fet un nom, el Senyor Fairey té una obra, jo hauria d'haver fet com el Senyor Fairey -

VAL

Quinze milions de dòlars.

SAM

No has d'admirar a qualsevol, has d'admirar a gent inspiradora, gent que et pot ajudar a dirigir-te cap al triomf, i hem d'admetre, ens agradi o no, que si hi ha algú que ha entès coses, i ha sabut posar el mapa extern al seu servei, perquè al cap i a la fi es tracta d'intel·ligència, intel·ligència i direcció, i jo estic acostumat a suportar molts tipus de pressió, si vols que et sigui sincer - Val, em permetes que et sigui sincer?

VAL

Tant com tu necessitis, Sam.

SAM

(pausa) No és aquest tipus de pressió la que jo estic acostumat a suportar.

VAL

Un cop tu vas arribar a conèixer un gegant, oi? (riu) Quinze milions, l'he rebentat el cap, una vedette, una sopa enllaunada, un discurs artístic. Un home artista és una contradicció. (pausa) El teu Senyor Fairey és un error orgànic. (pausa) No és culpa seva, però és un home. Com tu.

SAM

(pausa) Escolta, he tingut una idea per una instal·lació. El teatre com el coneixem ha mort, actors dient coses, didascàlies

infinites, gent amb noms falsos passejant-se per escenaris. Hem de buscar un altre nom, arts vives! La gent vol coses noves. El camí de l'èxit es troba a les coses noves. I la crítica necessita un discurs senzill, que sembli molt intel·ligent però fàcil d'entendre. El president dels Estats Units de Nord-Amèrica signant l'autorització perquè els drons bombardegin una zona determinada amb uns noms concrets en una llista de gent per exterminar. Ho fa cada nit. Després de fer-li el petó de *good night* a les seves dues filles i a la seva esposa Michelle. I darrere un cartell a dos colors on posa en lletres ben grans la paraula HOPE. Esperança en català. És un bon concepte, no? El públic necessita un concepte potent, un bon concepte ha de pessigar, ha de ser com un cop de peu. M'hauria d'haver dedicat a la publicitat. (pausa) Hauria d'haver fet com el Senyor Fairey, com a publicista jo sí que hauria aconseguit fer gran el meu nom -

VAL

(torna a fregar-se les mans) Aquesta sang no puto se'n va!

SAM

Col·locar un adjectiu nominal just abans del verb degrada la llengua!

VAL

Espera't l'any 2059 i veuràs com degradem la llengua! Que no ho veus?! La teva obra no és teva! El teu nom no és teu! No hi ha res que hagi d'aconseguir! No hi ha res que hagi de succeir! No hi haurà res més que una cadena perpètua d'avorriments si no aconseguim derrocar el govern, suprimir el sistema monetari, fundem l'absoluta automatització del treball i consolidem l'eliminació definitiva del sexe masculí! La ignominiosa i inevitable missió de tot pare és la de corrompre al món amb la seva masculinitat, i de la mateixa manera que el millor que un pare pot fer pels seus fills és abandonar-los com més aviat millor l'única manera de ser un artista és abandonant, sense cap mena de pietat, la teva obra. (pausa) Sempre hi haurà algú que en tregui benefici del teu nom, o del teu sexe.

Samuel s'aixeca, es dirigeix al cubell i es renta les mans. Després se les eixuga a la seva mateixa roba.

De sota la roba, Samuel treu uns bitllets.

SAM

(pausa) "L'amor i l'amistat no poden gestar-se dins una societat basada en els diners i la feina sense sentit".

Samuel li dóna els bitllets a Valerie.

VAL

Intenta no fer servir l'arma.

SAM

(pausa) Aleshores, no hi ha ningú?

VALERIE

Ni una ombra.

Samuel va cap a la porta.

Samuel obre la porta.

Samuel mira a Valerie.

Valerie assenteix.

Samuel mira la porta.

Samuel mira a Valerie.

Valerie assenteix.

Samuel mira la porta.

Samuel mira a Valerie.

Valerie assenteix.

Samuel mira la porta.

Samuel fa per sortir.

VAL

Espera!

SAM

Què?

VAL

Per si un cas -

SAM

Per si un cas, què?

VAL

Per si un cas, posa't això -

SAM

No deies que no hi ha ningú?

Valerie es treu el *jumper* i li dóna a Samuel.

VAL

Posa-te'l, porta una caputxa, et poses la caputxa, et tapes la cara, i així si algú et veu -

SAM

No deies que no hi ha ningú?

VAL

Ni una ombra.

Samuel es posa el *jumper*.

VALERIE

Eh. Una vegada tu vas conèixer un gegant.

SAMUEL

(pausa) Ens veurem aviat?

VALERIE

(pausa) Ens direm adéu algun dia?

Fosc.